

Fins ara Badalona havia sigut una ciutat acreditada pel peix fresc, per l'«Anís del Mono» i pels Ajuntaments republicans.

Ara s'hi ha descobert una important fàbrica de moneda falsa.

Però això és purament accidental; i no li ha de treure a la simpàtica veïna la més mica de fama. La moneda falsa com el tabac de contrabando és patrimoni de tota Espanya.

Per nosaltres Badalona continuarà essent la patria del anís, del peix fresc i de les majorfes republicanes.

Amén.

Una excursió ben agradable i simpàtica resultà la visita a la deú del «Aigua Imperial», *Els Bullidors*, de Caldes de Malavella. L'ESQUELLA hi fou convidada i fóra descortesia deixar de parlar-ne, encara que tard, en aquestes columnes.

Consignarem, doncs, que, degut a l'amabilitat i esplendidesa dels concessionaris senyors Quintana i Companya, poguerem constatar que l'esmentada aigua medicinal, una de les més acreditades d'Espanya, surt del manantial a 60° i és presa i embotellada en magnífiques condicions de modo que al passar al consum públic resulta sempre de una absoluta puresa, segons han pogut comprobar els més exigents higienistes.

Al regressar de l'excursió a Caldes i visita a *Els Bullidors*, els invitats foren obsequiats amb un esplèndid àpet en el «Mundial», on, alternant-la amb un «tinto» passador, tornàrem a assaborir l'«Aigua Imperial» que'ns confirmà les seves excel·lències de un exquisid paladar i unes dots digestives admirables.

Res tant interessant, desde un punt de vista literari, que aquesta sinceritat en la crítica, que's va posant de manifest a Barcelona i que igualment s'exerceix amb amics que amb desconeguts.

PARTICIPACIONS

—L'Ernest diu que si li deixo posar un duro em tocarà la grossa.

—Ai, tan-de-bò de Déu!...

Ara hi ha hagut exemples recentíssims. ¿Per què ens ha costat tant arribar en aquest venturós estat, ple de la gràcia? Perque a molts amics no'ls n'hi feia massa de gràcia.

Lamentàvem molts habituals espectadors de «Novedades» que no hagi interpretat el paper de Yago del... arreglo d'*Otello* estrenat aquestes dies, el senyor Montero. Realment és un paper que s'hauria prestat a que en Montero hi fes coses.

Perque en Montero té moltes coses per a Yago.

No podria arreglar-se, al menys per a una representació?

Entre'ls liceïstes i els aficionats a la musica (que no és precisament lo mateix) està essent aquestes dies objecte de vivíssims comentaris la qüestió de la situació en que's troba l'empresari, l'aixerit i simpàtic senyor Mestres.

Però aquest sembla que'ls hi digui:—No's preocupin senyors. Per ara disfruto d'excel·lent salut.

Verament, està tranquil i pot molt ben estar-ho. Per moltes temporades desitjaríem poguer dir-ho aixís mateix.

Quan escrivim aquestes ratlles, encara no se sab qui serà el nou alcalde de Barcelona. En Junoy és pessimista perque—segons diu ell—«sempre tenen por de que'l desconegut ho faci millor». Ningú sab res definitivament, ni està orientat. Qui serà alcalde!

A veure si en faràn an en Jané?

En Linares Rivas, autor de *Fantasmas*, és aquestes dies, molt obsequiat a Barcelona.

Ell, naturalment, suposem que n'estarà molt agrait i satisfet.

El senyor Linares Rivas és senador. A veïam si una altra vegada que'l senyor Royo Vilanova fiqui la pata, el senyor Linares Rivas s'en recorda d'aquesta Barcelona.

Pensi que hi vé a estrenar molts drames i no'l maltractem.

Ha estat una bona pensada, la dels senyors Pagés i Rocafort, propietaris de la antiga casa «Massana» del carrer de Fernando.

La d'encarregar-se de fer a mans dels presoners de guerra tota mena d'obsequis de Nadal i de Cap-d'any que's adquireixin a la seva botiga.

¿Vostès tenen un parent o un amic en els camps de concentració de França, d'Alemanya, del país bel·ligerant que's vulgui, i volen fer-li un present de turrons, de fruita, de pastes de qualsevol altre lleminadura? Ho encarreguen a l'estamentat establiment i allí es cuiden d'enviar-ho molt ben acondicionat i franc de ports, amb la seguretat de que'l obsequi arribarà a mans del destinatari.

Vegin doncs, si no és una pensada això de fer negoci... tot fent una obra de caritat.

Els nois terribles.

—¿Que'm pot castigar, papà, el mestre, per una cosa que jo no he fet?

—Si tu no ho has feta ¿com t'ha de castigar?

—Doncs mira, m'ha castigat perque no he fet... els problemes d'aritmètica.